

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Iulio Pogiano, Romam. Epist. IX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:ha33-1-198567

sum, & secunda omnia: teq; rogo, nisi me ineptum esse censes, & nimis impudenter petere, ut Cardinali Turnonio, Principi sapientissimo, optimarum artium patrono, me in gratiam ponas: quem hic honoris gratiâ salutare, cum maxime vellem, per invaletudinem nunquam licuit. Sigonius, planè, ut ais, vir doctissimus, addas licet humanissimus, cui tu in transverso literarum tuarum versiculo salutem adscripsisti, valde gaudet, amari se, ac laudari à te, de quo ipse honorificè in primis loquitur, & sentit. Is te resalutat amantissimè, eunti; in Galliam, incolumitatem, & reditum precatur. Vale. Venetiis.

JULIO POGIANO, ROMAM.

EPIST. IX.

Responsio ad Laudatoriam, in qua 1. exponis causas, cur honorificè de ipso sentiat & loquatur, videlicet ob excellentem ejus eloquentiam, & honorificam de se opinionem. 2. Laudem eloquentiæ sibi à Pogiano tributam non agnoscis, sed eam in ipsum Pogianum conjicit, cum quo ne ausit quidem in hoc certamine contendere.

Quam libenter, & quam sæpe de te cogitem. Pogiane doctissime, conscius ipse mihi sum: mea verò quæ sit, ac fuerit semper, ubi temporis ratio tulit, de tuis virtutibus oratio, cum honestos, & graves viros, iis, quibus ipse excellis, doctrinis ex cultos, habeam testes, non conabor tibi literis exponere. Nec tamen aut amori erga te meo, quem fate-

fateor impetrare à me posse omnia, tribuere quid-
quam in te laudando velim existimes. Tua me scri-
pta, in quibus excellentem quandam eloquentiæ
præstantiam elucere vidi, maximè verò præclara,
illa pro illustri Rhodiorum Equitum societate ad
Pontificem habita oratio, quam efferre laudibus
nunquam desino, in hanc sententiam facillè perdu-
xit. Accedit humanitas, probitas, opinio de me tua,
nec ea significata obscure, sed æternis ingenii tui te-
stata atque expressa monumentis: ut, si nihil ipse,
contrà quàm adhuc laboravi, memoriâ dignum,
præstem, me tamen ex testimonio tuo posteritas
ignorare non possit; sin aliquid à me sum, tibi ta-
men debeam plurimum, cujus ad eam, quæcunque
de me est, estimationem accedat auctoritas. Quod
fite antea, naturali quâdam animi mei propensio-
ne, & communi erga omnes, qui optimis in artibus
cum laude versantur, officiò, non mediocriter dili-
gebam: nunc, propria cum addantur in me merita,
nisi totus amore flagrem, ac studiò tui, nisi, quam-
excelsò in loco sitam video, illustrari etiam magis
omnium præconiis tuam laudem exoptem; malam
referre gratiam literis iis, quarum consuetudine ad
humanitatem excolimur, & omnino hominem ex
homine videar exsuere. Quanquam, mi Pogiane,
non ita mei dissimilis esse possum, ut agnoscam ea,
quæ tu in illâ omnium elegantissimâ epistolâ, ad
eximia tum indolis, tum etiam virtutis adolescen-
tem Octavianum Magium proximè scriptâ, verbis
amplissimis in me contulisti. Scilicet ego in elo-
quentia magnus, quis, & qua in arte? illâ quidem,
ut

ptum
Cardi-
arum
hic
, per
nè, ut
s, cui
salu-
udari
r, &
Galli-
Vale.

ausas
ob ex-
pinio-
non-
m quo

em-
m-
is ra-
os, &
s ex-
s ex-
yem
fate-

ut res indicat, omnium difficillimâ; ipse autem vix mediocri instructus ingenio, otio certè, sine quo ne summis quidem ingenius valde proficitur, nunquam abundans, adversâ etiam per annos multos modò valetudine, modò fortunâ vexatus. Sed abfuerit nihil eorum, quæ laudem in aliena lingua cupientibus requiruntur: me tamen vobis, qui Romæ in ista luce, summa omnium virtutum ingeniorumque præstantia vivitis, qui pedem quotidiè ponitis in vestigia clarissimorum virorum, qui spiritum ducitis à Romano illo cælo, seminibus eloquentiæ referto, anteponendum esse nunquam duxi; fortasse, ut comparari aliquando possem, operam dedi. Sed hoc quidem nondum contigit: ac vereor; ut contingat unquam. Me enim in hoc studio, quò mirificè delectabar adolescens, rei familiaris occupatio non finit esse diligentem. Ætas etiam, nescio quo modo gloriæ cupiditatem, si quæ fuit in nobis, videtur extingvere: quæ sublatâ, non minimum langvescit industria. Contra vobis, ab omni cura expeditis, tibi præsertim, non ætate minùs, quàm ingenio florenti, quotidianum esse cum libris usum, & cum omni liberali doctrina, non ignoro. Quanti verò illud est, quò quidem nos caremus, locorum admonitu excitari ad decus: quanti etiam illud, haurire aliquid posse omnibus horis ex mutuo sermone, præcipue verò ex perennibus illis, uberrimisque optimarum scientiarum fontibus, Octavio Panthagatho, & Guilhelmo Sirletto, familiarissimis tuis: à quibus, ut opinor, æquè diligimur: sed æquè tamen eorum doctrinâ frui, per intervalla locorum mihi non licet.

Itaq;

Itaq;
adju
tamin
tus ab
gam,
mutu
prima
omni
te rog
inter
pona
stime
mihi
ra de
differ
proba
sentia
velin
thag;
meis

sibi de
dat.
unam

U